

Spominjajmo se v molitvah rajnih! Kratke tedenske novice

Dva smrtna slučaja v Bohovi pri Mariboru. Dne 15. januarja t. l. je mirno v Gospodu zaspala ga. Ottilija Grašič v 61. letu svoje starosti. Bolehala je dolgo vrsto let, a je bolezen vdana v voljo božjo potrpežljivo prenašala. — Omeniti pa moramo, da smo spremili na njegovi zadnji poti gosp. Šurec Ivana, kmeta iz Bohove, v 73. letu njegove starosti. Kako sta bila priljubljena med vaščani, je pokazal pogreb obeh. Vsemogočni Bog naj bo obema bogat plačnik, preostalim domačim pa naše iskreno sožalje!

Majhenova tetica umrla pri Sv. Jakubu v Slov. goricah. Položili smo v grob zadnjo Majhenovo tetico, Liziko Majhen. Majhenova hiša v Gor. dolu je bila zadnjih 80 let vedno najlepši zgradbeni samo globokovernega življenja, ampak tudi narodnozavednega. Daleč naokrog so radi tega bile znane Majhenova dekleta. V času najhujših narodnih bojev so našli tam zavetje vsi južni borci za ohranitev slovenske zemlje tu ob meji. Tudi »Slov. gospodar« je od svojega začetka bil tu vedno najljubši gost. Poleg tega pa je bila tu doma vedno misel za napredek, naj bo že v prosveti ali gospodarstvu. Prav posebno srečo je ljubi Bog dal tej hiši s tem, da novi rod zvesto sledi svetlim vzorom, ki jih je dajala ta hiša. Dobra predvojnja matuška Rusija je dala svojega dobrega sina, da nadaljuje delo Majhenovih deklet.

Narodno zaveden mož umri pri Sv. Benediktu v Slov. goricah. Na novega leta dan smo pokopali posestnika Matijo Zimica z Drvanje v 62. letu starosti. Mnogo ljudi ga je spremlilo na zadnji poti. Bil je po besedah g. dekana vrh katoliški mož, zvest družbenik moške Marijine družbe, ki se je vsako prvo nedeljo v mesecu udeležil skupnega obhajila. Bil pa je tudi narodno zaveden mož, dolga leta odbornik bivše občine Drvanja, ki je znal s sprotno besedo tudi drugim prižgati luč pravega spoznanja in se ni strašil potov in žrtev, kadar je šlo za zmago naše stranke. Naj v miru počiva z gledni družinski oče! — Žalujočim naše sožalje!

Smrt vestnega in vzornega katoliškega vzgojitelja. Pretekli teden je v soboški bolnišnici v Prekmurju neizprosna smrt v 57. letu starosti pokosila življenje vzornemu šolskemu upravitelju Janezu Rakocy. Pokojnik je nad trideset let služboval v Gomilicah, kjer so ga otroci in domačini vzljubili kakor svojega in se skoraj niso mogli ločiti od njega, ko je odšel v zasluženi pokoj na svoje posestvo v Martjance. Bil je učitelj starejše generacije, zato je poučeval še tudi v onih časih, ko so naši ljudje živeli še v suženjskih okovih. Takoj po prevratu pa je nastopil službo v svobodni državi ter bil vedno in povsod zaveden državljani in dober vzgojitelj. Naj počiva v miru, užaloščeni soprogji in hčerki pa naše sožalje!

Po dolgi in mučni bolezni je v Gospodu zaspal. Pri Sv. Andražu v Halozah je v Gospodu zaspal po dolgi in mučni bolezni posestnik Jakob Vidovič iz Velike Varnice. Pogreb blagopokojnega se je vršil ob veliki udeležbi sorodnikov, prijateljev, znancev in domačih faranov.

V veliko žalost je spravila smrt dobro Lampretovo hišo v Laporju, ko jim je ugrabila kot čebelica pridno gospodinja Katarina Kamenik v 77. letu njene starosti. Poleg moža žaluje za njo pet dobro vzgojenih otrok. Zgledni gospodinjini naj sveti večna luč!

V cvetu mladosti. V najlepšem cvetu mladosti je po težki mučni bolezni, ki jo je prenašala z veliko potrpežljivostjo, umrla v mariborski bolnišnici Dragica Brglez, hči šolskega upravitelja v Čadramu, učenska učiteljica zavoda šolskih sester v Mariboru. V soboto, 25. januarja, je bila pokopana ob obilni udeležbi. Pogreb je vodil njen bivši katehet, duh. svetnik Franc Hohnjec, župnik v Čadramu, ki je ob odprtem grobu spregovoril ganjive poslovilne besede. Rajna Dragica naj v miru počiva, staršem in bratom naše sožalje!

Dobra mati in posestnica umrla. V Lihovjah pri Celju je umrla sredi januarja in je bila pokopana ob obilni udeležbi 58 letna posestnica Marija Gračner, dobra mati petih odraslih otrok. Njena hiša je bila naročena samo na katoliške liste. Dobri mamičci svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

Glinškemu Janžu v spomin (St. Vid pri Planini). Kar verjeti nisem mogel, ko so mi sporočili od doma, da je umrl moj 78 letni prijatelj Janez Sevšek — znan kot Glinški Janž. Na večer so prišli spomini in videl sem ga pred seboj prav takšnega, kot se je bil nekda: vesel in razigran, a tudi moder in izkušen. Po vsej šentvidski župnji in še daleč naokrog so ga vsi poznali. Doma je bil ob izvru Bistrice pod Sv. Miklavžem, kjer je na stara leta, ko se je poln izkušenj in z globokim poznavanjem življenja vrnil iz tujine, s sestro Zefko živel vzorno krščansko življenje. Vsi smo vedeli o njem le eno: Janž je pravi kristjan. Bodi mu tudi na tem mestu ta pohvala. Kako ga je ljudstvo spoštovalo, je izkazal njegov lepi pogreb. V skromnih razmerah sta živel s sestro, a živel sta pošteno, saj je Janž znal z vsakovrstnim delom prislučiti vsakdanjega kruha. Edino veselje mu je bila cerkev, kjer je črpal notranjo moč, čitanje knjig, kjer je spoznaval življenjske tajne, opravljanje dobrih del, in njegova Glinja jama, kamor sva se mnogokrat spustila in občudovala lepote skritega podzemeljskega sveta. Še na novega leta dan sva kovala načrte, kako bi to jamo udobno uredila. A Gospod ga je poklical k sebi, da mu da plačilo za vsa dobra dela in trpljenje. — Janž, spomni se nas, ki smo še ostali! Mi Te bomo ohranili v najlepšem spominu. Daj Bog pravičnemu svoj mir!

Smrt je končala življenje dobri materi. Iz Podčetrtka poročajo: Dne 18. januarja je umrla Ana Počivavšek, rojena Hrušovar iz Imenega. Smrt je končala njeno trpljenje, trpeli pa bodo radi njene izgube mož in otroci. Deveterim otrokom je dala življenje in jim bila skrbna mati. Požrtvovalno, da, preveč požrtvovalno je delala in se trudila ob strani svojega moža za svojo rodbino; prežgodaj si je bolezen mogla v njej izbrati svojo žrtev, da je v njo položila kal smrti. Že pred leti jo je zadela delno mrtvoud, a še je delala naprej, dokler ni oslabele srce popolnoma

Na Bolgarskem obsega civilna mobilizacija vse državljane ne glede na spol od 16. do 70. leta. Vodstvo civilne mobilizacije bo skrbelo za boj proti vohunstvu, škodljivi propagandi in proti povišanju cen.

Predsednik Roosevelt je prišel sam k sprejemu novega angleškega veleposlanika in bivšega zunanjega ministra Halifaxa. Doslej se še ni zgodilo, da bi predsednik Združenih držav sam prišel sprejeti kakšnega veleposlanika.

Francoski maršal Petain je imenoval 188 članov v posvetovalni parlament, ki pa nima zakonodajne moči. Svet ima tudi 69 dosežanjih senatorjev in poslanecov.

Madžarski zunanji minister grof Csaky je umrl 27. januarja v Budimpešti v starosti 47 let. Rajni veliki državnik je podpisal 1940 pristop Madžarske k zvezi Nemčija-Italija-Japonska in prijateljsko pogodbo z Jugoslavijo.

Hitlerjev namestnik Rudolf Hess je poudaril v svojem govoru na zborovanju zveze visokošolcev v Monakovem, da se približujejo veliki dogodki, ki bodo zapustili po Hessovem prepričanju posledice za tisočletja.

Rooseveltov republikanski protikandidat Wendell Willkie je dospel v London. Willkie bo ostal v Angliji 15 dni.

Bivši ameriški poslanik v Franciji, William Bullitt, je izjavil v parlamentu v Washingtonu, da so dobile Petainove francoske vojne ladje ukaz, da se upro vsakemu poizkusu, da se vzame Franciji njena vojna mornarica za nefrancoske cilje.

Ravnatelj italijanskega lista »Telegrafico Ansaldo« piše, da ima Italija le eno pot, ta je, da nudi sovražniku ogorčen odpor in nadaljuje vojno do kraja, ker v vsakem drugem primeru bi doživel italijanski narod strahovito razočaranje in bi padel pod anglosaško svetovno vladarstvo.

Državni upravitelj v Romuniji, general Antonescu, je stri z vojsko vstajo Železne garde. Armirani so bili številni voditelji gardistov, med njimi tudi podpredsednik vlade Horija Sima. Sestavljena bo nova generalna vlada brez zastopnikov Železne garde.

Vrhovni poveljnik angleške armade v Afriki, general Wawell, se je mudil te dni v grški prestolnici Atenah, kjer se je posvečeval z grškimi vojaškimi osebnostmi glede pomoči, ki jo nudi Anglija Grčiji v vojni proti Italiji.

Že cel teden ni bilo nemških napadov na Anglijo, ker je slabo vreme, ker mora voditi Nemčija zračno vojno na dveh frontah in ker se pripravlja Nemčija za odločilni napad na angleški otok.

Sovjetski vojski krogi naglašajo: Dokler je v Sredozemskem morju angleško brodovje, je vprašanje nemško-italijanskega vdora čez Sicilski preliv v Afriko podobno vprašanju nemškega vpada čez Rokavski preliv v Anglijo.

V Berlinu krožijo razna mnenja. Eni trdijo, da se bodo začeli razvijati novi dogodki na jugovzhodu Evrope, drugi menijo, da v Sredozemlju s posebnim ozirom na Francijo, tretji trdijo, da bo predmet napada Anglija.

»Da, da — da, da... Dokler sem še mlada, se ne mudi... Seveda bom bajto njemu zapisala, če mu bo treba. Saj nimam drugega svojega in dober, priden pob je.«

»Le ne odlašaj preveč! Naj ti učitelj napiše testament — moj oče ti ga tudi napišejo.«

»Da, da, ko bom v letih. Poprej moram še v Trnju Devico Marijo vprašati... Zdaj moram pa iti. Zbogom, Julka, srečno! Mudi se mi, mudi.«

Vzdignila je koš in je naglo odšvedrala.

Bilo je nekaj dni pozneje — Julka je bila spet pri živini na paši — iznenada je prišel Judež in je obstal na poti blizu dekleta. Polglasno jo je poklical:

»Julka, malo stopl sem, bodi tako dobra! Ne bom ti dolgo v nadlego.«

Julka je oklevala; počasi se je približala lesi in je vprašala hladno:

»Kaj bi rad?«

»Nekaj bi te rad prosil. Ono bart si mi rekla, da sem napravil Gorniku veliko škodo, ko sem mu vožo na polje napeljal. Več ko osem sto dinarjev ne bo škode. Toliko sem zdaj spravil vkup. Ali jih smem tebi dati, da jih ti Gorniku v roke spraviš?«

Za trenutek so dekletu oči od veselja zasijale, potem pa je odgovorila zbadljivo:

»Ti si mi pravi! Rad bi, da bi mene obdolžili.«

»Tebe nihče ne bo dolžil. Še na misel ne bo prišlo komu, da bi bila ti kaj takega storila.«

»Pa to bi si mogli misliti, da sem v prijateljstvu s tistim, ki je ono hudobijo napravil.«

Zardel je do ušes in je stisnil zobe, da so zaškrtali.

»Daj denar gospodu kaplanu,« je svetovala, »pa gospoda prosi, naj uredijo! Gospod to najlaže naredijo.«

»Da, da, prav imaš, Julka, kaplan bodo najbolje naredili. Meni to še na misel ni prišlo.«

Čakal je, da bi še kaj rekla. Ko pa je trdovratno molčala, je stopil od lese nazaj na pot in se namenil dalje. Tedaj je rekla:

»Ti — ti — ti — počakaj še malo, naj ti še nekaj povem! Ljudje vejo dosti dobrega o tebi; pravijo, da si postal čisto drug človek. Če boš ostal trden, boš še učakal, da te bodo v časti imeli in spoštovali... Zdaj pa pojdi!«

»Zahvalim se ti, Julka!« je odgovoril toplo. »Srečno!«

Potem je odšel z naglimi koraki. Čeprav ga je dekle tako na kratko odpravilo in se očitno izognilo, da bi ga z imenom poklicalo, je vendar občutil v srcu srečo, kakršne že od Bog ve kdaj ni občutil.

dviga svet, ki bo v doglednem času zrasel čez morsko gladino. Na tem otoku bo prostora za 25 milijonov ljudi. Nauty sodi, da bo nova kopnina ugodna za gojitev sladkorne pese, kave, pšenice, koruze in tobaka. Mož opozarja ameriško vlado, naj se pravočasno pobriga za to, da postane lastnica novega ozemlja.

Na Nizozemskem so potegnili 1400 ladij iz vodá. Od takrat, ko je bila na nizozemskem prostoru končana sedanja vojna pa do danes, so v tej državi potegnili iz rek, prekopov in obrežnih vodá že preko 1400 ladij, ki so bile poplajene za časa poletnih bojev. Ugotovili so, da 6 do 7 % ladij ne morejo več popraviti.